

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

56. De ira, quid, & quotuplex sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

ad propriam delectationem carnis ordinantur, & hinc infur-
git amor saeculi, & mundi huius, & futuri horror, quo ei dis-
plicet futura vita, dum vellet permanere in mundo, in quo de-
lectationes suas habet. Atque hi actus, si plenus consensu voluntatis sint, sunt mortalia; si vero imperfecti quidam actus, & indeliberati, venialia. Priora vero circa intellectum iuncuntur
mortalia, aut quando finis ultimus in creatura ponitur, aut
quando pretermittitur ex inconsideratione, aut precipita-
tione, aut alijs aliquod diuinum mandatum. Hae sufficiantur
de his filiabus.

De Ira, quid, & quotuplex sit.

CAPVT LVI.

Quartum vitium capitale est Ira: haec autem potest sic describi. *Est appetitus vindictæ.* In cuius gratiam ad-
uerte, iram non solum homini, qua parte homo est, &
animam habet rationalem, conuenire, sed etiam ratione par-
tis sensitivæ, in qua cum animalibus alijs conuenit; unde
ira, quæ in alijs animalibus reperitur, etiam homini con-
uenit.

In ira ergo communi hominibus, & animali, haec trian-
periantur.

Est primò apprehensio alicuius mali illati, difficilis ad re-
pellendum: non enim animal irascitur, nisi cum sensu percipit
aliquod malum sibi illatum, vel proximè inferendum, quo
non potest facile repellere à se.

Secundo, est quædam sanguinis ebullitio, & seruocinta
cor: cum enim congregantur spiritus vitales in corde, ad ad-
iutorium ipsius animalis, contra malum illatum, sanguis ad-
uentu spirituum calidorum, seruet, & ebullit.

Tertio, est quidam appetitus, seu potius appetitio inferendi
malum ei, a quo est sibi malum illatum: & hoc quidem ad re-
leuandum malum illatum; & hoc tertium propriè est ira: ob
id, definita est, *appetitus esse vindictæ:* haec ira est irrationalis, que
quidem contingit homini in parte sensitiva, aliquando ipso
nolente, & contradicente. Altera ira est soli homini propria,
quæ in parte rationali, putata, in voluntate accidit, & in hac duo
concurrunt.

Aliorum

Alterum ex parte intellectus, putà, perceptio alicuius mali, & iniuriae illatæ.

Alterum ex parte voluntatis, putà, volitio repellendi tale malum, & inferendi malum ei, à quo malum sibi illatum est: atque hæc volitio, quæ dicitur appetitus rationalis vindictæ, dicitur, & est ira; quæ quidem, vt plurimum cōiuncta est cum ira sensus, & motione corporis: non enim mouetur pars superior, quin pars etiam inferior, & sensitua moueat. Dicitur ira ab eundo, quasi homo per iram extra se eat: vnde, qui escere ab ira, dicitur in mentem redire.

Huius iræ solent tres species assignari ab Arist. 4. Ethico. & Damasc. libr. 2. de fide, cap. 16. & S. Thom. 2. 2. quæstion. 158. & ab alijs communiter. Species autem sunt hæc, ira, iracundia, & furor.

Ira, dicitur appetitus vindictæ, cito insurgens, & cito etiam desinens: sunt enim homines, qui facili ex causa irascuntur vehementer, & cito sedantur; & isti dicuntur ab Aristot. acuti: & inter animalia bruta, aliqua sunt similis conditio-
nis.

Iracundia verò, est ira permanens, vnde dicitur à Damasco, μῆνις, à verbo Græco, μίω, id est, maneo quasi manens, quia homo diu permanet in apprehensione mali illati, & appetitus vindictæ. Et hos vocat Aristot. amaros: & inter animalia sunt aliqua, quæ huiusmodi sunt, & hæc memoria pol-
lent.

Furor vero est, quando manet quidem memoria mali illati, sed appetitus vindictæ nequaquam insurget, nisi tempore conuenienti, cum se potest homo vindicare: & dicuntur hi ab Aristot. difficiles: & inter animalia sunt multa huiusmodi, & maximè illa, quæ astuta, & generosa sunt.

Quando Ira fit peccatum.

CAPVT LVI.

ADVERTENDUM EST, iram, quæ in parte sensitiva hominis est, ex se non esse peccatum, cum non sit ex libertate procedens; nec etiā est meritoria, ob eandem causam. At verò, cum consensus hominis accedit, seu ex consensu voluntatis procedit, tunc potest habere rationem boni, vel mali, sicut ira rationalis.